

H. Uldall-Hansen, **Om låntagers valg af rentefod**, udgivet af Østifternes Kreditforening, november 1963 (18 sider).

Forfatteren belyser den markedsmekanisme, som gør, at den effektive rentefod af kreditforeningslån af en vis løbetid vokser med stigende nominel rentefod.

Derpå undersøges det, under hvilke betingelser en låntager vil have fordel af at vælge et 7 % lån, som i løbet af et vist åremål konverteres til et 5 % lån, frem for straks at optage et lån med lavest forekommende nominel rente (4 eller 4½ %). Undersøgelsen gennemføres for lån af forskellig løbetid og med hensyntagen til alternative beskatningsforhold for låntager. Forfatteren konkluderer derhen, at »For så vidt de fundne resultater kan anses for typiske, kunne en tommelfingerregel gå ud på, at låntagere, som er fritaget for indkomst- og formueskat, bør vælge lavrentede lån, medens låntagere med skattepligtig indkomst på 20-25.000 kr. og derover, og som ikke skal svare formueskat, hyppigt vil have fordel af at vælge højtforrentede lån. Låntagere, der pålægges såvel indkomst- som formueskat, indtager en mellemstilling«.

Undersøgelsen bygger overalt på en forudsætning om en ganske bestemt kurskonstellation på det mulige konverteringstidspunkt; analysen ville have vundet i almen gyldighed, såfremt denne størrelse blev inddraget i modellen som en variabel.

Fremstillingen er beregnet på et bredt publikum inden for den hjemlige finansverden. Den er velskrevet og let tilgængelig – og særdeles aktuel.

Søren Aggebo.

Bruce Payne, **Planning for Company Growth**, McGraw-Hill, New York 1963, 316 sider, \$ 8.50.

✓ Forfatteren er konsulent i virksomheds-

ledelse og – det fornemmes efter få sider læsning – en af de gode i faget. Her er ingen yndlingsteorier til luftning eller overforfinet specialteknik til beskuelse, men en flydende fremstilling af langtidspanlægningens – LTP – enkelte sider og samspillet mellem dem, lagt sådan til rette, at læseren får lejlighed til at følge opbygningen af LTP skridt for skridt. Den ledelsesfilosofi, som følger med, er nøgtern, men ikke kynisk.

På forbløffende få sider gives forklaringerne på, dels hvorfor LTP er nødvendig, dels hvorfor den er så svær at komme igang med. Når derefter LTP defineres som en *total koordination af alle virksomhedens funktioner og aktiviteter til opfyldelse af de kvantitativt og tidsmæssigt fastlagte fremtidsmål*, vil man forstå, at det, vi i praksis er tilbøjelige til at kalde LTP, nok snarere med forfatteren bør kaldes *skitser* til LTP. Vanskeligheden ved at få praktiske ledere til at acceptere nødvendigheden af at *definere klare mål* er heller ikke mindre kendt herhjemme. Forfatteren anbefaler at stille en række spørgsmål om virksomhedens mål og politikker til ledergruppens medlemmer for besvarelse i enrum og garanterer så forskellige svar, at behovet for at begynde en klar definering bliver helt indlysende. De case-eksempler på formulerende mål, som bringes i bogen, er i øvrigt særdeles inspirerende. Bag disse mål ligger den *idéudvikling*, som skal bære virksomheden videre, når de produkter, man lever af i dag, og den teknik, som fremstiller dem, er passé.

I bogens senere kapitler drøftes LTP problemerne for de enkelte hovedfunktioner: Marketing, produktudvikling, forskning, produktion og finans. Gennemgående er indstillingen om teamwork med en stærk koordination, som understreges af en omhyggelig tidsmæssig planlægning for fremskaffelsen af alt det materiale, som bygger langtidspanen op. Lidt naiv oversystematisering hist og